

tä, että heidän poikansa ja tyttärensä joutuvat paheiden tielle.

Sosialistisessa yhteiskunnassa on jokaisella oikeus elää omalla työllään. Silloin kun paheen syyt poistetaan, niin seuraukset selviävät itsestään: paheet poistuvat itsestään. Silloin ei enää ole kahdenlaisia ihmisiä, rikkaita ja köyhiä, vaan kaikki ovat samanarvoisia, ovat tovereita, veljiä ja sisarjakin keskenään. Vaasta sitten jokaisella on tilaisuus kehittää kykynsä ja kohota kykyjensä mukaan. Silloin enää ei ole raha määrääjänä, niinkuin on tänäpäivänä, vaan silloin määrää työ ja ihmisen kyvyt.

Mikä on syytä siihen, että työläisäidit pysyvät kylmänä sosialistiselle liikkeelle? Mikä eivät he ryhdy taisteluun sen aatteen puolesta, joka heidänkin oikeuksiansa puolesta taistelee? Suurin syy — tämän kirjoittajan mielestä — on siihen tietämättömyys!

Paljon on vielä työläisäitejä, jotka ovat uskannon kahleissa ja luulevat, että jumala on asettanut niin, että aina tulee olemaan rikkaita ja köyhiä. Paljon on kyllä äitejä, jotka tuntevat oman raskaan asemansa. Mutta kuitenkin he ajattelevat, että minun oma elämäni on kyllä ollut raskasta, mutta koitanpä kärsiä vaikka puutetta enemmänkin, kunhan lapseni saavat paremman elämän osan.

On sekin totta, että joskus joku työvänluokan jäsen on päässyt kohoamaan luokastaan, polkemalla omaa luokkaansa. Kuitenkin pysyy se aina tosiasiana, että niinkään kun tämä järjestelmä pysyy, on olemassa kaksi luokkaa, joiden etujen ristiriitoja ei voida millään sovittaa. On olemassa työvänluokka ja kapitalistiluokka. Vain itsensä pettämistä on ajatella, että minun lapseni voivat päästä tässä järjestelmässä parempaan olotilaan. Kapitalismi riistää meitä nyt julkemmin kun koskaan ennen. Yksilöllinen ajatus, joka useassa vallitsee, ja joka myöskin on porvarillisen järjestelmän tulos, että kunhan itse voin hyvin ja lapseni voivat hyvin, niin mitäpä minuun kuuluu, vaikka naapurini lapset lokaan tullaan.

Eräässä Kollontayn kirjoituksessa, joka oli Toverittareissa sanottiin, että "kommunistisessa yhteiskunnassa täällällinen yksilöllisyys häviää. Sillä kommunistinen yhteiskunta on kuin yksi suuri perhe, jossa kaikki sen perheen jäsenet työskentelevät tämän perheen hyvinvoinnin edistämiseksi ja lapset tässä suuressa perheessä ovat kaikki en sen jäsenen hellän huolenpidon alaisia."

Siis, enemmän valoa, enemmän agitatoriaa olisi tehtävä työläisäitien keskuudessa. Ja tähän agitationin tekoon ovat velvollisia kaikki ne naiset ja miehet, jotka ovat päässeet selville luokkakysymyksistä. Kaikki ne työläisäidit ja naiset, jotka jo käsittävät, että heidän ja heidän lastensa pelastus ja hyvinvointi saavutetaan vasta uudessa yhteiskunnassa, olisi oltava ei ainoastaan myötätuntoisia, vaan myöskin liittyttävä riveihin taistelemaan uuden yhteiskunnan saavuttamiseksi. Pitäisi välttämättä kartuttaa tietoisuutta, että edes jossain määrässä voisi opettaa lapsilleen luokkakysymyksiä ja oikoa niitä harhakäsityksiä, mitä porvarillinen koulu työläislasten päähän tänäpäivänä ahtaa. Siis kaikki yhdessä, naiset ja miehet, taistelemaan vallankumouksellisen lipun juurelle, lipun, jota tänäpäivänä koko mailman vallankumouksellinen proletariaatti seuraa. Sen lipun juurelle, joka meille tietä viitoittaa, kut-

suu taisteluun, käskää ja vaatii ja velvoittaa meitä, itsemme, lastemme, siis koko työvänluokan jäsenten puolesta! Taistelustamme riippuu koko työvänluokan elämä ja tulevaisuus. Ida Vahl—s.

Miten voidaan parhaiten korjata se epäkohta, kun ei ole aikaa lukea lehteään Toveritarta?

Ylläoleva kysymys on Toverittaren No. 17 ja kehoitetaan siihen vastamaan. Minun mielipiteeni on, että jokaisella naisella on senverran aikaa viikon varrella, että joutaa lukemaan lehtemme, jos vaan on siihen halua. Mutta siinäpä se juttu onkin, että miten saataisiin sellaisiin naisiin kylvettyä edes senverran luokkataistelu henkeä, että rupeaisivat omasta halustaan tilaamaan omaa äänenkannattajansa Toveritarta.

Näkee kaikkialla sen tavan naisten keskuudessa, että kun aikaa on, niin juostaan kylään ja tällä tavoin kuluetaan paljon aikaa aivan hyödyttömässä keskustelussa. Nyt jos ne naiset, jotka ovat jo lehden lukijoita ja tilaajia, ottaisivat sen hyvän tavan käyttäntöön, että ottaisivat lehden mukaansa kun "visiitille" menevät ja lukiisivat sitä sellaisille, jotka väittävät mainitunlaisilla "exskyysillä" kuin alussa mainittiin kysymys on, ei voivansa tulla Toverittaren tilaajiksi. Ja selittäisivät heille työläisnaisen asemaa nykyisessä yhteiskunnassa, sekä osottaisivat heille tien vapauteen kuin myöskin sen tärkeiden, ja merkityksen mikä on työläisnaisen tietoisuudella ja järjestetyssä toiminnassa mukana olemisella. On paljon naisia etenkin farmiseuduilla, jotka eivät koskaan käy haalilla puhujia kuulemassa vielä vähemmän lukevat lehtiä. Tällaisten naisten luo tulisi jo tietoisien siskojen rientää, jos on sellaisia paikkakuntia, missä ei ole osastoa tai muuta järjestettyä toimintaa, pitäisi yksilöitten mennä sinne tiedon ja valon soittoa näyttämään. Sellaisilla paikkakunnilla, jossa on järjestetty toiminta, olisi naisten käytävä jokuin joko ompeluseurassa tai sitten agitasionitoimikunnan t. m. s. järjestämänä.

Näisten jotka kykenevät kynää heiluttamaan ei pitäisi pitää kynttilää vakan alla, sillä omasta kokemuksesta tiedän, että sillä on ihmeellinen tenvoima tilaajamäärän kohoamiseen paikkakunnalla. Tiedottomatkin silloin tilaavat lehden utelisuudesta, kun kuulevat että paikkakunnalla on kirjoituksia lehdessä ja loppu selviää itsestään. Heistä tulee vakituksia lehden tilaajia ja valistuneita luokkataistelijoita.

Heittäkäämme siis syrjään vanhoillisten tapaiset ajan vietteet ja käykäämme kaikkialla tosi tarmolla järjestämään ja valistamaan kärsiviä siskojamme. Luokkataistelua ei kuulu yksinomaan miehille enempiä kuin naisillekaan vaan se on meidän kaikkien yhteinen. Ei siis pidä ajatella, että vain naisten tulisi naisia valistaa jne. Eit Sitä en tarkoita edelläolevalla. Painostan tätä naisille vain siksi, että mekin tulisimme osamme täyttäneeksi tässä suuressa ja paljon voimia kysyvässä taistelussa. Ja näin olisimme mukana luomassa parempaa yhteiskuntaa, jossa tulee kaikille riittämään aikaa itsensä kehittämiseen. M. S.

ASHTABULA, OHIO.

Koska minut valittiin Toverittaren uutisten kirjoittajaksi ompeluseuran

puolesta, niin koetan täyttää velvollisuuteni. Olen totuttunut kyllä tähän toimeen, mutta työ opettaa tekijänsä, sanotaan.

Ompeluseuran kokoukset on pidetty tähän asti joka keskiviikkoilta. Nyt viime kokouksessa päätettiin kesän aikana pitää joka toinen keskiviikko. Melkäläisillä ei ole täällä kokoushuonetta, vaan pidetään ompeluseuran kokoukset toverien asunnoilla. Osanotto on ollut niihin kokouksista. Työtä on valmistunut jo useoita ja toisia aina valmistuu, joten voimme syksyn tullen pitää myyjäiset. Kehotan toverien ja toverittarien tulevan entistä lukuisampana kuulemaan ja katsomaan. Siellä naiset suorittavat ohjelmaa joka kokouksessa. Vielä juodaan kahvia omatekoisten leivosten kanssa.

Osastollamme oli iltama t. k. 6 p. jossa näyteltiin kappale "Petturi". Väkeä oli saapunut huonosta ajasta huolimatta pari sataa henkeä. Tämä olikin vasta toinen iltama osastollamme. Yleisiä iltamia on pidetty I. W. W:n kanssa. Viimeinen pidettiin Karjalan Kommuunin hyväksi. Ja lähitulevaisuudessa on alkomus pitää Suomen punaorpojen hyväksi.

Ensi kuun 2 päivä sitä mennään juhliin oikein joukolla Conneautiin. Kuuluu omassa kylässäkin samaan aikaan olevan kahdet kesäjuhlat. Kehottamattakin melkäläiset tietävät minin juhliin menevät.

Akitaisionitoimikunnan jäseniltä on saatavana seuraavia kirjoja: "Kolmannen Internationalen toisen kongressin päätökset ja ohjelma", "Penninkatanti" ja vielä on Lasten Keuhkokuuti. Nämä kirjat pitäisi jokaisen vasemmistoverin lukea. Ne ovat siksi halpahintaisiakin, että työtömänä ollessakin kannattaa ne ostaa. — N. B.

WEST CONCORD, N. H.

Eipä ole taas viikkomäärin näkynyt täältä kirjoitusta Toverittareissa, ja siksi pä ajattelinkin vähän muistuttaa meidän hameväkeä siitä veltoudesta. Turhaan on meidän odotettava sitä, koska osasto valitsee vakituisen kirjeenvaihtajan Toverittarelle, vaan on meidän velvollisuus itse kunkin tehdä tuo tehtävä, sillä harvoinhan ne miehet muistaa naisten touthuja. Velvollisuuden tunne on meillä jokaisella ja se täyttäkäämme.

Sunnuntai koulu on myös ollut jo toiminnassa muutaman viikon ja kuuluu pa sällä olevan lapsia melkötavalla, vaan ei niin paljon, etteikö enempiä voitaisi ottaa. Opettajina on Lyyli Myllymäki, Helga Hautaniemi ja varjokuvien näyttelijänä Oskar Hyttiäinen. Lähettäkää siis lapsenne kouluun oppimaan työläislapsille välttämättömiä oppeja.

Osastomme on myöskin toiminut kokolalla vilkaasti, näytelmäkappaleita on esitetty melkein joka iltamassa ja jokainen toistaan ihmeellisempi, vaan esittämättä kuitenkin vielä on se viimeinen hullutus, nimittäin "Rakkauden ristialloissa". Se vasta vie voiton kaikista, vielä siitäkii syystä, kun sitä ei ole esitetty tuskin ollenkaan tällä mantereella.

Ikävä kyllä sanoa, mutta ei ole hyvä vaitikaan pysyä sen tähden, että jokuset osastomme naiset antavat yksilöpersonille sellaisen huomion, että kokonaan jäävät pois yhteistominnasta yksilön kontrollin alaisiksi. Onko se nykyajan työläisnaisen luokkataistelupolitiikkaa, että jokunen pienen riita-asian vuoksi, joilla ei ole

minkäänlaista merkitystä osastotolmiin nähden, kokonaan vetäydytään syrjään. Jos me kerran aiomme kuulua mailman taistelevaan työläisarmeijaan, niin on silloin meidän velvollisuutemme myös toimia joltain järkevämpää, eikä antautua "juorujen" kannattajiksi. Riidat ja yksilöt on ehdottomasti jätettävä syrjään nykyisellä aikakaudella, sillä nyt vaaditaan tositoimintaa ja varmoja tovereita, jotka antavat periaatteillean täyden arvon ja toimivat työvien aatteen eteenpäin viemiseksi eikä päivävastoin. — Timoteus.

JERSEY CITY, N. J.

Jospa nyt vihdoin lopetan tämän vaitilon ja ilmoitan, että eletään sitä vielä täälläkin, vaikka niin kyllä luulisi, että nämä meidän jerseyläiset on tykkäänään nukkuneet, kuin... ole näkynyt pitkään aikaan minkäänlaista paikkakuntakirjotusta missään lehdessä. En tiedä missä on vika, tahtaa olla toisilla kirjeenvaihtajilla sama vika kuin minullakin, että tämä kesän ihanuus vetää niin puoleensa, että ei tahdo muistaa täyttää tärkeimpiäkään tehtävään. Vaan ei täällä siltä nukuta, vaikka muuten näin hiljaisuudessa eletään, sen osoittaa osastomme toiminta. Vaikka joukkomme onkin vielä pieni, niin siitä huolimatta innostus on suuri toiminnassamme. Iltamia on pidetty hyvin tiheään, ja varsinaiset työkokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäinen ja kolmas keskiviikko. Viime kokouksessa perustettiin puhumaseura, jonka kokoukset jätettiin pidettäväksi jokaisen työkokouksen loppuuta. Siitä huomaa, että joukkosamme on innostusta, kesän helteistä huolimatta. Olkaamme vaan innokkaita eteenkinpäin, älkäämme antako veltouden tulla häiritsemään hyviä aikeitamme. Tehkäämme vaan innolla ja ututterasti kehitys- ja akitaisionityötä nyt kesän aikana, niitä olemme sitten valmiita alkamaan varsinaisen toiminnan, kun tulee syksy ja kylmemmät ilmat.

Meille on ilmestynyt tänne joukkoomme uusi idän tähti "Eteenpäin", tilatkaamme ja levittäkäämme "Eteenpäin" lehteä, ei saa olla yhtään kotia ei yhtään perhettä eikä yksilöä, jolle ei tulisi "Eteenpäin", sillä "Eteenpäin" on ainoa idässä ilmestyvä työläisten lehti, joka ajaa työläisten asiaa eteenpäin ilman vääristelemättä, ja tuo meille aina tuoreet uutiset joka päivä yleismailman menoista. Siis meidän kaikkien velvollisuus on toimia oman lehtemme eduksi, ja me voimme tehdä sen siten, että tilaamme ja levitämme "Eteenpäin" lehteä, joten joka ainoa olkaamme asiamiehii omalle lehdellemme ja koittakaamme saada edes yksi uusi tilaus jokainen osaltaan, niin sinäkin teemme jo suuren palveluksen lehtemme hyvinvoinnille.

Kenttäjuhla pidetään täällä Jerseyssä, Bayonnen puistossa, 57 katu, tämän kesäkuun 26 p. i. w. w:läisten kanssa yhteisen voimin ja onpa New Yorkin ja Brooklynin osastotkin luvanneet tulla meitä avustamaan tuoden muassaan ohjelmaa ja urheilua, joka onkin meille tervetullut ja näin voimme toivoa juhlistamme tulevan suuremmoiset. Eipä siis muuta kuin muistakaapa silloin kaikki luokkatietoiset työläiset johtaa matkanne Bayonnen puistoon, sillä ne on täydelliset proletariarien juhlat, joissa ei ole mitään vanhan ajan hapatus-ta. — Mandi Siren.